

[Ninn-Hansen.]

vejen har haft adgang til gennem afstøbningssamlingen at opnå et helhedsindtryk af den pågældende epokes kunst.

Hvis afstøbningssamlingen gøres utilgængelig, vil akademiets elever og kunstnerstanden lide et føleligt tab; det ville den højtærede minister formodentlig have kunnet få bekræftet, hvis der var sket en henvendelse til akademiet. For billedhuggerne har samlingen meget stor studiemæssig værdi, det samme gælder for en væsentlig del af malerne, da flere malerskoler har anvendt samlingen til tegneundervisning. Siden maleren Rostrup Bøyesen påbegyndte denne undervisning for en snes år siden, har samlingen været grundlaget for mange maleres kunstneriske udvikling.

Når den højtærede minister i denne forbindelse henviser til fotografiske gengivelser, tror jeg ikke, det kan betegnes som en løsning; det er nu engang ikke alle kulturelle værdier, der kan erstattes med fotografiske gengivelser, og slet ikke disse, idet perspektivvirkningerne mangler. Jeg håber derfor, den højtærede undervisningsminister har bedre planer med hensyn til afstøbningssamlingen end den nævnte opmagasinerings-

Undervisningsministeren (Bomholt): Pladsforholdene på kunstmuseet er temmelig fortvivlede; med den nye anbringelsesmetode for billederne, der er den æstetisk og pædagogisk rigtige, må det siges at museet faktisk er lukket for tilgang af nye værker. Der foreligger forskellige planer om udvidelse, men jeg mener, at den rigtige måde at løse det aktuelle problem på, så der skaffes plads til den originale kunst, er at fjerne afstøbningssamlingen. Hvis de nu sammenstuede gipsafstøbninger anbringes et andet sted, kan der skabes et homogent museum af stort europæisk format. Efter direktør Rubows udsagn vil fjernelsen af gipsen betyde, at pladsbehovet er afhjulpet for 50 år fremover. Det er ikke nogen ny tanke; tværtimod kan tanken i år fejre et jubilæum; i 1904, altså for præcis 50 år siden, blev det i en betænkning vedrørende kunstmuseet fastslået, at afstøbningssamlingen burde fjernes.

Samlingen bestod oprindeligt af flere, mere organiske samlinger: en samling af værker, væsentligst fra oldtiden, anbragt på Char-

lottenborg, en anden samling, væsentligst renæssanceskulpturer, anbragt her på Christiansborg, og endelig kunstmuseets skulptursamling. Da kunstmuseet skulle tages i brug, fik Julius Lange den ulykkelige idé at samle det hele sammen i stueetagen for, som han sagde, „at kunne udfylde et tomrum i museet.“ Efter Julius Langes død blev brygger Carl Jacobsen samlingens leder, og han gik med robust energi ind i opgaven og købte hundreder og atter hundreder af afstøbninger, så at de nu fylder både loft og kælder og presser sig ind mod hinanden i selve samlingen, så hver krog er fyldt.

Samlingen henhører i dag ikke under museet, men under universitetet, og det med rette. Det er en studiesamling af væsentligst pædagogisk karakter, af interesse for sagkyndige og vordende sagkyndige. Samlingen besøges i et af årets to semestre af 10—20 studenter een gang ugentlig. I akademiets undervisning indgår studiebesøg ikke direkte, men det siges, at samlingen i et ikke helt ringe omfang besøges af unge kunstnere, også kunstnere fra de andre skandinaviske lande. Af det almindelige publikum er det kun en forsvindende del, der går ind i de hvide kapeller.

I december skrev jeg til universitetet og foreslog en flytning af afstøbningssamlingen. Jeg tænkte mig en samlet flytning til en ny enkelt bygning på Nørre Fælled, en plan, der har vist sig at have en del minuser. Universitetet er aktivt interesseret i en flytning og har stillet et forslag om, at zoologisk museum benyttes, en plan, der også har sit minus. Der er imidlertid også fremkommet andre forslag, som måske er mere frugtbare. Hovedsagen er, at tanken ikke, som tilfældet var i hele dette århundrede, dør i diskussion, i planer, der indbyrdes krages, i personprestige og taktik, men at vi når frem til handling. Det er i vor nationale kulturs interesse at nå et resultat, og det er klart, at alle rimelige krav, som kan stilles til parlamentarikere, vil blive opfyldt.

Ninn-Hansen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for redegørelsen. Det glæder mig, at ministeren ikke har fastholdt den negative vurdering, der var gengivet i „Politiken“.

Jeg vil gerne stille den højtærede minister et tillægsspørgsmål. Skal jeg forstå hans